

Çocuk Pozu (Pozitia Copilului, 2013) yönetmenliğini Calin Peter Netzer'in yaptığı 2013 tarihli bir dram filmi. Çavuşesku rejiminin yıkılmasının ardından özellikle son 10 yılda *4 ay, 3 hafta ve 2 gün* (4 zile 3 saptamani si 2 zile, 2007), *Bay Lazarescu'nun Ölümü* (Moartea domnului Lazarescu, 2005) ve *California Dreamin'* (2007) gibi filmlerle dikkatlerini üzerine çeken, övgüler yağdırılan Romanya Sineması'nın son medarı iftiharî. Filmin senaryosu da yukarıda saydığımız filmlerden ilk ikisinin senaristi olan Razvan Radulescu tarafından yazılmış. Başroldeki Cornelia rolünde *4 ay, 3 hafta ve 2 gün*'de yine anneyi oynayan Luminita Gheorghiu var. Cornelia'nın oğlu Barbu'yu ise Bogdan Dumitrache canlandırıyor. Filmin açılış sahnesinde Cornelia ve kardeşinin sohbetine şahit oluyoruz. Cornelia, kız kardeşi Olga'ya oğlu Barbu'nun kendisine karşı kötü davranmasından ve hakaret etmesinden yakınıyor. Bu dakikadan itibaren nedenini tam olarak kavrayamasak da anne-oğul arasında ciddi bir sorun olduğunu anlıyoruz. Bir sonraki sahnede ise Cornelia'nın doğumünü partisine konuk oluyoruz. Politik çevreden birçok insanın katıldığı bu parti bize ailenin sosyal statüsü konusunda birçok ipucu veriyor. Bir opera provasını izleyen Cornelia kız kardeşi Olga'nın verdiği haberle sarsılıyor ve bu andan itibaren film başka bir yöne ilerliyor. Barbu'nun bir trafik kazası geçirdiğine ve yola aniden çıkan bir çocuğa çarparak ölümüne yol açtığına şahit oluyoruz. İki kız kardeş hemen yola çıkıyorlar ve soluğu karakolda alıyorlar. Uzun bir telefon trafiği başlıyor. Tahmin edildiği üzere Barbu'yu kurtarmak için siyasi açıdan güçlü tanıdıklarına başvuruyorlar. Adalet sisteminin ne kadar yozlaştığı, insanların yargıya güvenmediklerini ve bu konuda ne kadar haklı olduklarına şahit oluyoruz. Yine filmin ilerleyen bölümlerinde gerçekleşen birçok olay izleyiciye sistemin ne kadar yozlaştığını, bozulduğunu gösteriyor. Arka planda ise anne oğul arasındaki sorunları izlemeye devam ediyoruz. Aralarındaki sorunun annenin aşırı dominant karakterinden kaynaklandığı da yavaşça gün yüzüne çıkıyor. Cornelia'nın oğlunu korumak adına, tamamen

iyi niyetle, oğlunun hayatına karışması kaza sonrası büyük bir şok yaşayan ve odasından çıkmak istemeyen Barbu'yu bunaltıyor. Annesinin karşı gelmesine rağmen evlendiği Carmen'le annesinin birbirlerinden nefret etmeleri de Barbu'yu zor durumda bırakıyor. Seyirci zaman zaman iyi niyetinden ötürü Cornelia'ya hak verse de annenin aşırı davranışları seyirciyi arada bırakıyor. Aile bu sorunlarla boğuşmaya devam ederken Barbu'nun kurtarılma çabasını izlemeye devam ediyoruz.

Çocuk Pozu, adalet sistemindeki bozulmaları eleştiriyor. Politik bir çevreye sahip olmanın sorunları nasıl çözebildiğine, çaresiz kalan durumlar karşısında nasıl yeni kapılar açabildiğine şahit oluyoruz. Yönetmen belki de acımasız bir eleştiri yapmak için zaman zaman seyircinin beklentisinin aksine görevini layıkıyla yapan polis memuru kadına ve doktora yer verse de sistemin yozlaşmasını açıkça ortaya seriyor. Annenin bir yargı sisteminde rol oynayacak herkese rahatça ulaşabilmesi ve parayla her sorunu çözebileceğine inanması sinirleri bozsa da annelik içgüdüsü düşünüldüğünde istemeden de anneye hak verilebiliyor. Seyircinin filmi izlerken kendisini bir karakterin yerine tamamen koyamaması filmi oldukça ilginç kılıyor.

Film geçtiğimiz şubat ayında Berlin Film Festivali'nden büyük ödülle dönüp büyük bir sürpriz yaşattı. Birçok otoriteye göre filmin "Altın Ayı"yı Romanya'ya götürmesi beklenmedik bir gelişme olarak dile getirildi. Filmin en iyi yönü ise tartışmasız olarak anne rolündeki Luminita Gheorghiu. Filmin genelinde çok başarılı bir performans gösteren aktris otoritelerden de büyük övgü aldı. Sonuç olarak *Çocuk Pozu,* özellikle son dönemde yükseliş içerisinde olan Romanya Sineması'nın iyi örneklerinden biri.

Murat Demirhan

1-balkan anneleriyle ilgili böyle bir genelleme var mı gerçekten?

2-deniz tutması kısmı biraz ciddiyeti bozmuyor mu?